

TÝPKO 277

3.5.2010

Úvodníček

Škola pomalu, ale jistě končí a to znamená, že za dveřmi už čekají prázdniny. A co je s prázdninami neodlučně spjaté? Ano, mezi jinými samozřejmě tábor. Jako každý rok se můžete těšit na celotáborovou hru, polední klidy, výlety tentokrát po Šumavě a spoustu dalšího. Takže si pomalu dávejte dohromady věci, které budete potřebovat.

Noční pochod

Když jsme dojeli na nádraží, tak jediné přání některých bylo, abychom byli už v hospodě. To se nám vyplnilo a Hobo se i navečeřel. Když Hobo dojedl, tak zavezel a my museli i přes protesty jít. Šli jsme po krvi mimozemšťana. Jakmile jsme našli první krev, která byla v malinké jeskyňce, tak se pro ní všichni báli jít, tak jsem jí tam nechali.



A kdo neodevzdal před Jarákama potvrzení od doktora, bude si ho muset nejspíš obstarat.

Ještě před táborem se uskuteční Oheň, na který jsou zváni také rodiče, takže rodičové, nebojte se v sobotu přijet. Jak se tam dostat vám ukáže následná mapa umístěná níže. Budou různé hry, poběží se Nibowaka (vědomostní běh), spálí velký oheň a podobně.

Bužu

U druhé už to tak hrozné nebylo, pro tu už se menší odvážili. Po nějaké době se Hobo už nemusel strachovat, jestli nás ztratí, protože velcí šli vedle něj a malé holčičky svítily jako světlušky. Po nějaké době jsme se navečeřeli i my. Pan mimozemšťan nás tentokrát vedl úplně jinou cestou, než byli všichni zvyklí, tak se furt Edovi zdálo, že jsme se ztratili. Po nějaké době nás všechny opravdu bolely nohy a chtělo se spát. Cesty do kopce byly hrozné, ale cesty z kopce, to byl teprve zábava. Když nás pan mimozemšťan chtěl vést přes



pole, Hobo řek že „ne“, že pudem po známé cestě. Tak jsme se po pár hodinách chůze dostali pod převis a šli spát. Ráno, spíš dopoledne, jsme se probudili a najedli. Po snídani jsme šli ke studánce, ale ještě než jsme k ní došli, tak jsme se zastavili u Pídlera v autě a on vytáhl věci pro horolezení. U studánky jsme si vyčistili zuby a natočili vodu. Pak už jsme jenom šli. Zastavili jsme se až na pustém zámku. Tam nás vedoucí nechali šplhat po stěně. Jediný, kdo měl v rukách náš život, byl Hobo takže se nahoru nikomu nechtělo. Nahoru se po delší době dostali všichni, ale dolů to bylo těší, než nahoru, protože věřit Hobovi, že vás udrží, se nechtělo nikomu. Nakonec dolů slezli všichni, kromě



Míši. Pak si chtěli vylézt taky vedoucí, ale ti našli studnu, tak lezli jí. Nejdříve tam vlez Hobovylez , pak tam šel Helmut a nakonec tam šel Pídler. Jištění nohy se mu v půlce rozeplo tak to tam spravoval ale nakonec taky dobré vylez. Pak jsme si dali oběd a šli jsme pod další převis. Když jsme našli převis, nastala pro Sebíka

s Edou nejtěžší část výletu, a to: si uvařit. Nakonec všechnu chuť přebili kečupem a bylo to poživatelný. V neděli jsme se už těšili domů. Došli jsme na nádraží a jeli domů.

Šebík

Amerika Malá i Velká

(+ Mexiko zdarma)

Byla nebyla, za sedmero horami a sedmero řekami, jedna malá klubovna. A před tou klubovnou stál Ajdam a marně čekal jestli někdo přijde. Nepřišel nikdo a tak to šel zkusit na Hlavní nádraží, kde se šťastně shledal se svými rudými kamarády indiány. Nasedli do bryčky a vyrazili. A

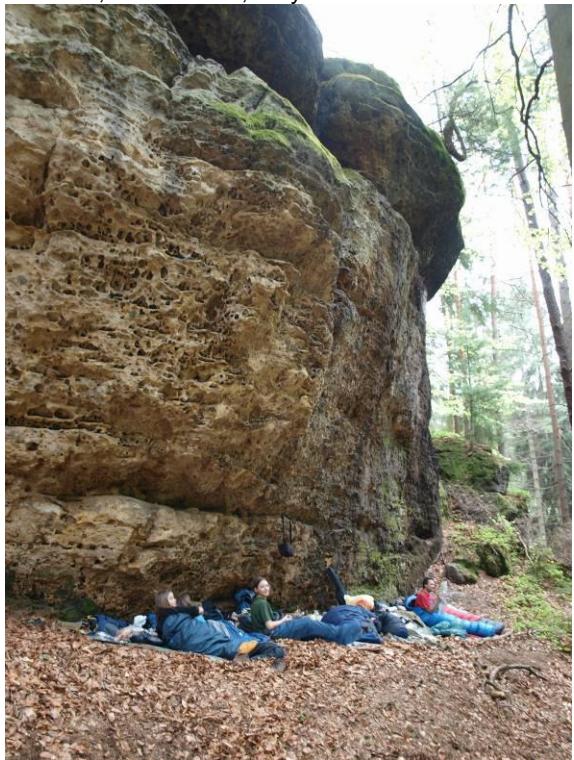
kam myslíte,
děti, že vyrazili?
No přece do
Ameriky!

Cesta
naštěstí netrvala
dlouho, jen asi
hodinu, neboť
povoz jel velmi
rychle (10 - 540
km/h). Vystoupili
jsme v prérii né
nepodobné
krajině poblíž
Srbska, kde nás
měl čekat
náčelník Hobo.
Ale nečekal. Nu
což, divoký
západ je drsný,
rekli jsme si,
nejspíš ho

cestou roztrhali kojoti a sežrali supi. Příliš dlouho jsme nad tou ztrátou netrchlili, a tak jsme se vydali na pouť. Cestou jsme si vyřizovali účty s bledými tvářemi atd. Ale jedna věc nás velmi zaskočila. Při pokusu o komunikaci s jinými kmeny prokázali 2 členi tlupy naprostou NESCHOPNOST ROZDĚLAT OHEŇ, konkrétně se jednalo o



EDU a SEBÍKA, a byl jim tudíž ODEBRÁN OHŇAŘ. Budiž to pro ostatní výstraha. Cestou jsme se radostně našli i s náčelníkem Hobem, který, jak se ukázalo, nebyl rozpáraný ani okousaný, dokonce by se dalo říct že z něj kojot neochutnal ani kousíček. Nu jinak jsme poznali spoustu krás, přírodních i vytvořených lidskou rukou (např. obří díry v zemi), všem se tam velmi líbilo. Damík byl velmi lítivý a u Velké Ameriky se pro jistotu zamaskoval. Obalil se do silné vrstvy bahna, takže pro nezkušeného pozorovatele byl prakticky neviditelný. Pout' jsme zakončili u hradu né nepodobném Karlštejn, odkud nám jela bryčka zpět domů. Hrad byl příliš vysoko, a tak jsme šli alespoň do hospody. Všem se v ní líbilo, až na Hoba, kerý si zde dal ten



nejdražší nakládaný hermelín ve svém životě.

Tak nashle příště.

Ajdam

Všudybud všežvěd

Měsíc sem měsíc tam, nějak nám ten čas letí... A protože právě uletěl květen, tak je tu červnová dávka zajímavostí z výletů nejen květnových. Hned na začátku vás navnadím na téma článsku dalšího – pokusím se zjistit nějaké zajímavosti z okolí našeho nového táboraříšť, abyste se těšili na tábor ještě více. Ale to až za měsíc.

Nejdřív Doksy. Ted' jsem měla velkou chuť napsat Doxy, ale pravopis je pravopis.

Ale jak jsem se koukala do historie tohoto městečka, dříve se to tak opravdu psalo. Prý je to odvozeno z anglického „dox“ což mimo jiné znamená „dorota“. Nu a ted' už je nám úplně jasné, že Dora (tzn. Morče) vlastně jela na TBZ do svého panství (zde se raději nebudu pokoušet o přechylování), jen nám to tajila. Tipuji, že častěji bylo městečko zváno německy Hirschberg - což znamená něco jako jelení kopecnic moc zajímavého, že, takže je dobré, že se ujal název český (ačkoliv s původem od slova „dox“ to podle mě trochu skřípe). Městečko bylo založeno ve 13. století, ale nejdůležitějším okamžikem historie bylo zadání podnětu k založení Velkého rybníka. Kdo z vás tam byl ví, že Velký rybník je opravdu velký, dokonce tak, že dnes se mu už neříká rybník ale Máchovo jezero. Tento název se ale ujal až od roku 1956, podobně jako název celé oblasti Máchův kraj. A důvod je skutečně poetický: chodil tudy



Mácha a inspirovalo ho to k napsání básně Máj (tzv. Jarmilina skála nad Máchovým jezerem). Poměrně pozdní změna názvu, který je dnes vnímán jako nezpochybnitelný, je známkou toho, že tzv. Máchův kraj vytěžil ze jména posléze slavného návštěvníka maximum - hold turismus je turismus. Mácha tu prý sedával v hospodě a poslouchal spoustu různých loupežnických historek a dalších typu jednapanípovídala, pak se šel projít a.... no dobré jen si představují jak to mohlo být. Jedna věc je jistá - z Máchových slov vyplývá, že v té době se Doksům říkalo ještě Hiršberk (i u Čechů, Mácha sám pravděpodobně mluvil ale německy). Tak a to bude asi konec romantického povídání, komu je romantiky málo, doporučuji přečíst si Máj. I když už je červen, skvělá kniha to bude asi pořád. Konec literární agitace a pustím se do dalšího tématu.

Tradičním výletem je Nočňák. Tentokrát byl na tradiční místo tzv. „Pod převis“. Celá oblast Kokořínska je typická skalními útvary, které vznikly selektivním zvětráváním - tak vznikl i nás převis. Předloňský spor archeologů s trampy o táboriště podobná tomu pod námi využívaným převisem nejspíš nebude nikdy vyřešen. Především z důvodu anonymity trampů (a dalších uživatelů). Větším strašákem by bylo povýšení CHKO na vyšší způsob ochrany (podobně jako se v současné době jedná o zavedení NP Křivoklátsko). Snad to pod naším převisem nehrozí. Některé tvary skal ale vznikly překně lidskou rukou. Nemohu vám zatajit sochaře Václava Levého. Navzdory svému

jménu byl velmi šikovný: přiznávám, že skalní Had, nebo Čertovy hlavy o tom až tak nepřesvědčí, ale jeskyně Klácelka je jistě povedenější (ta leží přímo na Liběchovem). Levý byl ale i velkým mistrem sochařem a jeho žákem byl i Myslbek (autor sv. Václava), i když je pravda, že začínal před polovinou 19. století jako kuchař u zámeckého pána Antonína Weitha.

To bude dnes už opravdu vše...

Pampala Anežka



Luštěnky

Ahoj lidičkové, děti, vedoucí i instruktore. Takže, jako první chod (neboli předkrm) tu pro vás mám výsledky z minula a nejdříve jak to dopadlo s trpaslíky. Asi jste přišli na to, že pokud mají dva prostřední trpaslíci stejnou barvu čepičky, tak to poslední trpaslík hned uhodne. Pokud na to poslední trpaslík nepřijde, znamená to, že mají dva trpaslíci ve středu různé čepičky. Takže předposlední trpaslík chvíli počká, jestli se neozve kamarád za ním a případně

jednoduše řekne druhou barvu, než vidí na druhém trpaslíkovi před sebou. A hádanka číslo dvě byla jednoduchá, velmi jste prohloupili, že jste neodpověděli, čtverec rozdělíte na třináct stejně širokých pruhů. Druhý chod vypadá takto: jak je možné, že když se tři muži se potápějí v řece a potom vylezou z vody, mají mokré vlasy jenom dva? To bychom měli polévkou, ještě nám chybí hlavní chod, kterýmžto budou vajíčka: Prodavačka na stánku prodává vajíčka. Přijde k ní první kupec a ten si koupí polovinu vajíček a k tomu navíc půlku vajíčka. Druhý kupec si koupí půlku toho, co zbylo a zase půlku vajíčka navrch a třetí kupec si opět koupí půlku toho, co zbylo a k tomu půlku vejce. Kolik bylo nejméně vajec na začátku? Nakonec byla všechna vajíčka prodána.

Přičemž si uvědomte, že vajíčka nejdou půlit (tedy uváděná polovina musí souviset s původním počtem vajíček a je pouze doplňující) a doporučuji počítat od zadu. A nakonec si dáme zákusek:

kde vždycky přichází včerejšek až po dnešku? Se soutěžností luštěnek je to následovně: polévka (druhý chod) i hlavní jídlo (třetí chod) jsou soutěžní pro děti i vedoucí a instruktora. A zákusek je soutěžní jen pro děti, ale vedoucí mohou samozřejmě také odpovídat. Tak zdar luštění a jídlu. P.S.: Ano, mám hlad.



Cotofoto

Že taky na strašidla nevěříte? No já si tím tak jistá nejsem, protože jediný o kom vím, že na strašidla nevěří je Ajdam. Jak že jsem na to přišla? Byl jediný kdo strašidlo z minulého článku neohroženě označil za lampu s rampouchama. Měl pravdu. Vy ostatní jste se asi zalekli strašídel a nikdo jiný neodpověděl. Nevadí. Dám vám tedy další šanci. Ale za trest, že jste se neúčastnili minule (kromě Ajdama), zůstanete bez nápovědy. Ale to nevadí, protože je to jednoduché a vy to určitě budete hnedle vědět. Odměna na vás bude čekat na táboře (pojedete-li a zodpovíte -li správně).

AnežkA, foto: Jake



Velké finále

No bude to ještě napínavé, dle bookmakerů to vypadá na vítězství Terezy Pospíšilové, ale Oheň je před námi a tak se toho může ještě dost změnit.

Ajdam a Helut

DRUŽINY

1	Myšáci	180
2	Zubří	123
3	Mufloni	119
4	Lochnesky	80

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	359
1	Téra (MY)	294
2	Eda (ZU)	267
3	Míša (MY)	267
4	Kačka (MY)	253
5	Martin (MUF)	211
6	Kristýna (ZU)	204
7	Sára (ZU)	202
8	Mates (MUF)	184
9	Tomáš (LO)	182
10	Kačík (MY)	156
11	Lukáš (LO)	146
12	Dolník (MUF)	145
13	Mája (ZU)	126
14	Bára (MY)	115
15	Žůža (ZU)	101
16	Cézar (LO)	99
17	Pavel (LO)	80
18	Evžen (LO)	77
19	Kuba (LO)	49
20	Damík (MY)	48
21	Sebík (ZU)	43
22	Vašek (LO)	40

Sloupek *Ze společnosti*

Na výletech nezapomínáme ani na kulturu, konkrétně tance. Často dojde na klasické...



...nevynecháme ani ty lidovější...



...a někteří nepohrdnou ani baletem!

